Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8456
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

lv.

religione prohibem. Pater
a nullo est factus nec creat9
nec gemtus. Filius a pat.e
solo est non factus nec crea
tus sed gemtus. Spūs scs
a pre et filio non factus nec
creatus nec gemtus sed pro
cedens. Unus ergo pr̄ non
tres prēes vnus filius non
tres filij vnus spūs sanctus
non tres spūs scti. Et m hac
tmtate mchil prius aut po
sterius mchil maius aut m
nus. Sed tote tres psone
coeterne sibi sunt et coequa
les. Et ita ut p oia sicut iam
supra dictū est et tmitas m
vmitate et vmitas m tmtate
veneranda sit. Qui wlt er
go saluus esse ita de tmtate
sentiat. Sed necessariū ē
ad etiam salutē ut m carna
cōem quoq; dn̄ nr̄i ihu xpi
fideliter credat. Est ergo
fides recta ut credamus
et confiteam. quia dn̄s nr̄
ihus xpūs dei filius deus
et homo est. Deus est ex
substancia pris ante secu
la gemtus et homo ex sub
stancia matris m seculo
natus. Perfectus deus
pfectus homo ex aia raci
onali et humana carne sub
sistens. Aequalis pri sdm
diuinitatē minor pre sdm
humanitatē. Qui licet ds
sit et homo non duo tn̄ sed
vnus est xpūs. Unus aut
non conuersione diuinitatis
in carnem sed assumptōe hua
nitatis in deum. Unus oi
no non confusione substancie
sed vnitate psone. Nam sic
aia rōnalis et caro vnus ē
homo ita deus et hō vnus
est xpūs. Qui passus est pro
salute nr̄a descendit ad infe
ros resurrexit a mortuis.
Ascendit ad celos sedet ad
dextram dei pris omnipotentis
Inde venturus est iudica
re viuos et mortuos. Ad
cui9 aduentū oēs hoīes re
surgere habent cū corpibus
suis. Et redditurī sunt de
factis ipsis rationem. Et q̄
bona egerūt ibunt in vitam
eternā qui vō mala in ignē
eternū. Hec est fides ca
tholica quā nisi quisq; fide
liter firmit̄ q̄ crediderit sal
uus esse non poterit. Dn̄i
as dieb9 aūi. Benedicat nos